

101 retete

Cum să îl găsești pe
Făt-Frumos
(fără să mai săruți vreun broscoi)

**101 MODI PER RICONOSCERE IL TUO PRINCIPE AZZURRO (SENZA
DOVER BACIARE TUTTI I ROSPI)**

Federica Bosco

Copyright © 2007 Newton Compton editori s.r.l.

Illustrations by Luisa Montalto

**101 REȚETE. CUM SĂ ÎL GĂSEȘTI PE FĂȚ-FRUMOS (FĂRĂ SĂ MAI
SĂRUȚI VREUN BROSCOI)**

Federica Bosco

Copyright © 2014 Editura **ALL EDUCATIONAL**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BOSCO, FEDERICA

**101 rețete. Cum să îl găsești pe Făt-Frumos (fără să mai săruți
vreun broscoi) /** Federica Bosco; trad.: Stela Cucu. – București:

ALL EDUCATIONAL, 2014

ISBN 978-973-684-784-4

I. Cucu, Stela (trad.)

396

Toate drepturile rezervate Editurii **ALL EDUCATIONAL**.

Nicio parte din acest volum nu poate fi copiată

fără permisiunea scrisă a Editurii **ALL EDUCATIONAL**.

Drepturile de distribuție în străinătate aparțin în exclusivitate editurii.

All rights reserved. The distribution of this book outside

Romania, without the written permission of **ALL EDUCATIONAL**,

is strictly prohibited.

Copyright © 2014 by **ALL EDUCATIONAL**.

Editura **ALL EDUCATIONAL**:

Bd. Constructorilor nr. 20A, et. 3,

sector 6, cod 060512 – București

Tel.: 021 402 26 00

Fax: 021 402 26 10

Distribuție: 021 402 26 30;

021 402 26 33

Comenzi: comenzi@all.ro

www.all.ro

Redactare: Diana Geacă

Tehnoredactare: Claudiu Isopescul

Corectură: Simona Nicolae

Design copertă: Alexandru Novac

Federica Bosco

101 retete

Cum să îl găsești pe Făt-Frumos

(fără să mai săruți vreun broscoi)

Traducere din limba italiană și note de
Stela Cucu

34

Te duce în aceleași locuri unde obișnuia
să meargă cu fosta iubită

Fosta; acea străină; agonia și extazul fiecărei relații; cea care a fost incredibil de importantă, cea întâipărită în memorie, care i-a frânt inima pentru prima dată în viață și de atunci l-a făcut să nu mai aibă încredere în femei, iar în unele cazuri să se răzbune ca un adevărat ticălos; în alte cazuri, o epavă, care și-a petrecut ultimele luni compunând poezii de dragoste, fără să se resemneze.

Până când, într-o zi, ai apărut tu, o gură de aer proaspăt, cu optimism și bună dispoziție, cu inima deschisă, întorcându-l la viață și spre viitor.

Cum să nu-i plăci la petrecerea din acea seară, când el nici nu voia să meargă, târât cu forța de prietenii care se săturaseră să-l vadă mereu deprimat și să-l salveze pe rând din apele înghețate ale râului?

De îndată ce te-a văzut – frumoasă, simpatică și zâmbitoare –, a intuit salvarea, eliberarea și sfârșitul agoniei, avântându-se nebunește într-o nouă relație, fără nicio reținere.

Păcat că, odată trecut entuziasmul inițial, nedepășind durerea, au fost de ajuns un gest, o vorbă sau o melodie ca să-l cuprindă cea mai profundă și dezolantă disperare și să-l po-didească lacrimile.

Ce să faci?

Să-l omori ca pe un cal șchiop? Să-l duci de mână la fosta lui iubită? Să suporti?

Răspunsurile sunt: DA, DA, NU!

Poți să ai puțină răbdare, să-l asculți și să respecti faptul că suferă, dar dacă îți dai seama că este încă extraordinar de îndrăgostit de ea (și, crede-mă, o să vezi asta într-o grămadă de lucruri), nu este momentul potrivit să începeți o relație, oricât de draguți s-ar părea.

Probabil că la început o să simți că ești în stare, pentru că, nefiind implicată prea mult, o să fii puternică și o să te poți comporta ca o amică, împărtaşind suferințele tânărului Werther.

O să fie extrem de fericit că te are, deși în visele lui continuă să fie împreună cu fosta, dar când o să avansezi în carieră și o să-ți asumi rolul de iubită cu acte în regulă, povara trecutului o să fie din ce în ce mai greu de suportat.

Să mergeți la restaurant și în vacanță în aceleași locuri în care mergea cu ea, unde o va căuta cu privirea tot timpul, sperând că o va întâlni, că îi va spune ce a așteptat să-i spună tot anul și că o va face geloasă, este, îndrăznesc să spun, în afara legii, iar când îi vei face observație, nu va înțelege ce s-a întâmplat cu tine, îți va reproșa că te-ai schimbat și că nu mai ești aceeași femeie pe care o știa; și că voi, femeile, sunteți toate la fel...

Dacă deviza lui este „Mergi acolo unde te duce fosta”, poate să meargă liniștit și singur, cu batistute și cutii de bomboane de ciocolată, acolo unde a avut loc primul lor sărut, pe Podul Milvio, sau la mormântul dragostei lor.

Pentru prințese

Partea frumoasă la fosta iubită e tocmai faptul că este fosta.

Pentru prinți

Sunt o grămadă de locuri unde ați putea să mergeți împreună, care sunt cu siguranță mult mai frumoase și unde se mănâncă mai bine decât în cele pe care le-ați frecventat cu fosta iubită.

35

Este liderul unei secte

Manipulatorul, imaginea primordială a zilelor noastre, este un individ care, la fel ca vampirul, are nevoie să fie idolatrizat în permanență, altfel ar putea suferi un dezechilibru mental, urmat de reacții agresive.

Manipulatorul este cel care, în numai trei minute, îți spală creierul fără să-ți dai seama; din persoana echilibrată și de încredere, fiica perfectă și muncitoarea neobosită care erai, ai ajuns una care îi transferă toți banii din cont, se îmbracă în haine ponosite și lasă totul în urmă, dintr-o dorință aparent spontană, ca să-l urmeze.

A fost odată ca niciodată un vrăjitor pe nume Nordrabbuh, care trăia într-un regat nemărginit numit Lamerica.

Nu era frumos, dar era cel mai rapid la cursul de hipnoză.

Era atât de rapid încât se amuza hipnotizând profesorul imediat ce acesta intra în clasă, făcându-l să latre ca un câine sau să behăie ca o oaie.

Ca să i te supui complet, era de ajuns să-l privești în ochi cam treizeci de secunde.

În mâinile lui deveneau plastilină și executai orice lucru îți poruncea să faci.

În foarte scurt timp, Nordrabbuh se trezi cu un grup numeros de discipoli pe care îi pune să facă tot ce voia: să-i aducă de mâncare, să-i care ghiozdanul, să-i facă temele și să-i aducă fete.

Pentru că era o fire lacomă, în curând toate acestea nu i-au mai fost de ajuns și a început să întemeieze ceea ce urma să

devină cel mai vast și mai puternic imperiu din toate timpurile.

Începu prin a se întreba ce își doreau oamenii din Regatul Lamerica, și, spre marea lui surprindere, își dădu seama că toți voiau aceleași lucruri: să se simtă în largul lor în preajma celorlalți, să aibă o carieră, să-și îmbunătățească relațiile interpersonale, să-și găsească jumătatea, să-și cumpere o casă, să aibă copii, să se vindece de boli; într-un cuvânt, „să fie fericiți”.

Nu reușea să înțeleagă de ce nu își doreau „să fie bogați și puternici”, dar ce mai conta? Primul lucru pe care trebuia să-l facă era să redacteze o listă de reguli ce urmau să fie respectate de toți oamenii. „Lumea adoră regulile”, își spuse, „toți vor să fie călăuziți, urmați și sfătuiți. Eu o să fiu mentorul lor; o să-i învăț ce trebuie să facă pentru a fi fericiți, astfel încât să mă pot îmbogăți de pe urma lor.”

Scrise o carte enormă, intitulată *Delyrics*, în care înghesui o mulțime de sfaturi: cum să ai succes, cum să-ți îmbunătățești relațiile cu ceilalți, ce să mănânci, cum să vorbești în public, ce să gândești, ce să spui, ce să citești, ce medicamente să iei și cu ce echipă să ții.

La început, avu impresia că exagerase puțin scriind acele sfaturi, dar până la urmă își dădu seama că pe măsură ce scria mai mult, lumea era și mai avidă de cuvintele lui, iar cu cât explica mai mult, cu atât lumea simțea mai puțin nevoia să gândească; faima i se răspândi, iar discipolii săi se înmulțeau pe zi ce trecea.

Unul dintre cei mai loiali discipoli ai filosofiei *Delyrics* a fost chiar Vrăjitorul din Oz, un magnat excentric și extrem de bogat, care s-a asociat cu el și i-a susținut proiectele până când Nordrabbuh, nemaisuportând să vadă câți bani îi treceau pe sub nas, a fugit cu bunurile furate.

Vrăjitorul din Oz, care îl denunțase la Marea Adunare a Vrăjitorilor, dispăru în mod misterios după puțin timp, pe când se plimba cu balonul.

Nordrabbuh le mărturisi discipolilor săi că era *Delyrics* a apus și începu să le prezinte următoarea etapă, era *Mytology*: o doctrină avansată și perfecționată, care duce la cunoașterea supremă a paralelelor și a meridianelor și, deci, la atingerea unui nivel cosmic superior de transmigație spațio-temporală. O doctrină la care puteau adera (contra cost) numai câțiva aleși.

Discipolii s-au încăierat pentru locurile limitate, care nu erau tocmai așa, iar cu cât se apropiau mai mult de vârful cunoașterii, cu atât devenea mai complex și mai scump drumul.

Nordrabbuh se folosea de trucurile sale magice, cum ar fi „Jocul celor trei cărți de credit”, ca să-și impresioneze discipolii, care nu reușeau niciodată să facă banii să dispară atât de repede ca el. Atât de mari erau admirația și speranța lor că într-o zi vor poseda și ei o asemenea abilitate, încât numărul lor devenise imposibil de precizat, iar ca să-i facă să se simtă mai motivați, îi punea să semneze contracte de fidelitate pe o durată de miliarde de ani.

Apoi, ca să-și gestioneze mai bine puterea, s-a mutat pe o corabie ce naviga în jurul Insulei care nu există, de unde putea să aibă grijă ca nimeni să nu se abată de la calea cea dreaptă.

Între timp, unii adepți care rămăseseră fără niciun sfânt și își vânduseră până și copiii, se hotărâseră să abandoneze secta, dar, odată ce erau convocați pe corabie pentru a discuta – chipurile! – clauzele contractului, deveneau momeală pentru Monstrul din Loch Ness.

Când, ani lumină mai târziu, Marea Adunare a Vrăjitorilor a obținut mandatul necesar pentru a perchezitiona corabia, nu mai era nici urmă de Nordrabbuh. Îl pierduseră. Dispăruse. Puf!

Ca succesor al său a fost desemnat Motanul Încălțat, care și în ziua de astăzi încasează venituri însemnate.

Pentru prințese

Nu semnați niciodată nimic suspect și nu aveți niciodată încredere în cel care vă cere bani în schimbul fericirii.

Pentru prinți

Nu cred că v-aș putea spune ceva care să vă scoată din cap ideea de a cuceri lumea.

36

Ești principala lui sursă de venit

Încă de la început a fost singurul care a crezut în tine. Te-a luat sub aripa lui, te-a crescut, te-a educat și te-a modelat, te-a învățat secretele meseriei, te-a protejat și te-a apărât, iar tu l-ai ascultat ca o fată silitoare. Acum, când ai devenit găina lui cu ouă de aur, ai vrea să pleci, dar nu poți pentru că, pe vremea când nu știai nimic despre contracte, ai semnat unul care prevede niște condiții stricte și te obligă să rămâi lângă el un milion de ani.

Poți să acționezi în unul din următoarele feluri:

a) Întemeiezi un comando de mascați care să vină să te salveze;

b) Te adaptezi situației și te măriți cu el, la fel cum a făcut și Celine Dion;

c) Angajezi un asasin profesionist de care până la urmă te îndrăgostești;

d) Îți înscenezi moartea și pleci cu vaporul spre Bolivia, unde începi o viață nouă, departe de luminile reflectoarelor, până când un jurnalist băgăcios îți face o poză care va face înconjurul lumii;

e) Găsești un bărbat mai puternic decât el și îl obligi să semneze un contract prenuptial inviolabil.

Indiferent dacă este producătorul, protectorul sau agentul tău, din câte știu eu, munca și viața privată alcătuiesc un binom care foarte rar rezistă în timp.

Îmi vin în minte câteva exemple: Macaulay Culkin, care le-a intentat proces părinților săi pentru că nu-i dădeau banii

(câștigați de el); Michael Jackson și tatăl autoritar, care i-a distrus viața; Britney Spears și Lindsay Lohan, ale căror mame sunt „impresarele” lor...

În sfârșit, dacă el consideră că ești „creația lui”, va avea impertinența să te convingă că ești un nimeni fără el.

Dacă simte că ai de gând să-ți iei zborul și să îți vezi singură de drum, va face totul ca să te convingă că nu înseamnă nimic, că el te-a învățat tot ce trebuie și că viitorul tău e terminat.

Dar să nu faci greșeala să-l crezi și, mai ales, nu te simți vinovată: s-a folosit de tine în aceeași măsură în care te-ai folosit și tu de el.

Nu te lăsa călcată în picioare; continuă să crezi în tine și să mergi pe drumul tău.

„Totul o să se termine cu bine până la urmă. Dacă nu se termină cu bine, înseamnă că nu e sfârșitul.”

Pentru prințese

Secretul succesului constă în niște avocați pricepuți...

Pentru prinți

Uneori trebuie să înveți să accepți că, mai devreme sau mai târziu, toate lucrurile frumoase care ți se întâmplă în viață iau sfârșit.

37

Mama lui îl sună mai mult de șapte ori pe zi

A fost odată ca niciodată o regină care, neputând să aibă copii, a poruncit ca toți soții care nu au reușit să o lase însărcinată să fie decapitați.

Se zvonește că șaptezeci și șase de bărbați au fost uciși astfel.

Într-o zi, o vrăjitoare apărui la curte și îi spuse reginei: „Am o poțiune care o să te ajute sigur să faci un fiu, dar ți-o dau numai cu condiția să fie al meu când o să împlinească optsprezece ani.”

Ca să poată avea un copil, regina acceptă strania propunere a vrăjitoarei, gândindu-se că până atunci va găsi cu siguranță o cale de a-l păstra pentru ea.

Zilele treceau, prințul creștea frumos, liber și fericit, dar când ajunse la vârsta de optsprezece ani, regina, temându-se de promisiunea pe care i-o făcuse vrăjitoarei, l-a închis într-un turn imens.

Camera din vârful turnului era dotată cu tot confortul posibil și imaginabil: o magică plasmă oglindă, o bandă de alergat zburătoare și un aparat electric de ras din cristal. Regina venea în vizită în fiecare zi ca să-i facă patul, să-i pregătească omleta din ouă de aur și să-i spele colanții.

Prințul se simțea din ce în ce mai deprimat și mai singur. Se apucase de fumat și de băutură, nu mai avea poftă de mâncare, era palid și își lăsase părul lung.

Arăta mai degrabă ca Abatele Faria decât ca un prinț.

Într-o zi, în timp ce stătea în pat și se uita la un documentar despre lupul cel rău, auzi vocea splendidă a unei femei care cânta un fel de rap hispanic: *I'm still, I'm still Jenny from the block*.

Îeși la fereastră și văzu o fată superbă, frumoasă și bine făcută, așa cum îi plăceau lui (chiar dacă, în situația în care era, s-ar fi mulțumit și cu un pitic), care aduna mere.

— Hei! o strigă el, dar se căi imediat, aducându-și aminte că arăta ca o sperietoare.

Se aranjă repede-repejor, își rase barba, își făcu un duș, își schimbă chiloții și se parfumă, după care se arată din nou la fereastră, afișând partea cea mai frumoasă a profilului său.

— Hei, tu, frumoaso... Ce faci, aduni mere?

— Nu, joc biliard! Tu ce crezi?! îi răspunse ea cu îngâmfare.

Prințul, fascinat de îndrăzneala fetei mai mult decât de orice altceva, voia cu orice preț să o cunoască, dar nu știa cum să facă.

— Ce faci acolo sus? De ce nu vii să mă ajuți?

— Tare mult aș vrea, dar nu pot să mă mișc de aici!

— De ce? Ești în arest la domiciliu?

— Cam așa ceva... Mama mea mă ține prizonier aici.

— Vai de mine, păi de ce?

— Pentru că se teme că o să fiu răpit de o vrăjitoare.

— I-auzi. Poate că-i e teamă c-o să fii răpit de o *altă* vrăjitoare!

— La asta nu m-am gândit...

— Bine, dragul meu prinț, o să te salvez eu. Desfă-ți coșița ca să urc până la tine.

Zis și făcut, iar într-o clipită fu sus lângă prinț.

Urcă în fiecare zi, timp de luni întregi, până când prințul o ceru în căsătorie.

Copila îi răspunse:

— Îți mulțumesc pentru cererea ta, dar aş vrea să-ți atrag atenția că tu ești închis într-un turn. Doar nu crezi c-o să stau închisă cu tine aici o veșnicie. Trebuie să dansez salsa.

— Atunci ce-i de făcut? o întrebă îndurerat și descurajat prințul.

— O să vorbesc cu mama ta.

— NU! o imploră el în genunchi.

— BA DA!

— NU! N-O FACE, TE ROG!

— Nu mai fii așa de laș. Ți-am zis că o s-o fac și o să mă țin de cuvânt!

Acestea fiind spuse, așteptă ca regina să-i aducă prințului prânzul.

Când regina intră și o văzu, se înfurie la culme.

— Cine ești tu și ce cauți aici? tună ea.

— Sunt logodnica prințului. Tocmai m-a cerut în căsătorie, iar eu am acceptat!

— POOOOOOFTIIIM?! urlă regina, uitându-se revoltată la prinț.

— Mamă, haide... Nu te supăra, fii calmă, nu s-a întâmplat nimic.

— Nu poți să te însori, nu trebuie să te miști de aici, nu trebuie să ieși niciodată de aici, ai înțelees?

— Dar mamă, nu mai suport. Au trecut zece ani de când stau aici. Mă-ngraș, am făcut burtă și mi-a crescut colesterolul din cauza ouălor tale de rahat!

Jap! I-a ars o palmă peste față.

— Cine te-a învățat să vorbești așa? Mahalagioaica asta?

— Pe cine faci tu mahalagioaică? se revoltă fata și făcu bucați o vârtelniță în capul ei.

Regina își scoase pantofiorul de cristal și i-l azvârli direct în frunte, iar fata aruncă în ea cu putere o avalanșă de mere; în tot acest timp, prințul încerca să le liniștească, dar fără sorți de izbândă.

— E al meu! țipa Regina.

— Ba nu, al meu!

— STOOOP! interveni prințul. Ce tot spuneți voi aici? Nu aparțin nimănui, și dacă aveți impresia că asta e dragoste, vă înșelați amarnic, dragile mele.

Apoi i se adresă mamei:

— Mamă, tu ești femeia care mi-a dat viață și o să te iubesc mereu, dar dacă mă iubești, trebuie să mă lași să fiu liber, orice mi s-ar întâmpla. Iar pe tine...

Continuă, întorcându-se spre fată:

— ...Te-am cerut în căsătorie pentru că te iubesc, dar nu vreau ca mariajul nostru să devină o altă închisoare.

Regina, cu brațele încrucișate, se uita într-o parte, iar fata, bosumflată, în cealaltă.

— Haideți, o faceți pentru mine? le întreabă prințul, luându-le de mână. Dați mâna și faceți pace.

Cele două femei dădură mâna cu îndărătnicie, iar regina promise că nu se va băga prea mult în viața lor și că îi va suna pe globul magic nu mai mult de o dată pe săptămână, iar fata promise că prima lor fiică îi va primi numele și că o vor invita la ei de fiecare Crăciun, zi de naștere și sărbătoare bisericească.

Cei trei coborâră din turn; într-o clipită, cerul deveni negru ca smoala și un vânt groaznic începu să bată.

Vrăjitoarea se ivi după o perdea de fum verde.

Regina zise imediat:

— Știam eu! Oare de ce n-am făcut ce știam că e mai bine?

Prințul se plânse:

— Dar nici măcar cinci minute de liniște nu pot să am? Toate femeile astea pur și simplu mă scot din sărite!

Jap! Primi a doua palmă în plină față.

Tânăra oftă:

— Of, tocmai acum, când eram pe cale să devin prințesă!

Vrăjitoarea izbucni într-un râs zgomotos și sinistru, apoi zise:

— Cât timp am așteptat momentul ăsta. Regina a încercat să-și protejeze prințul, ținându-l ascuns de ochii lumii, dar în zadar, căci nu-i chip să scapi de ce ți-e scris. Cu toate astea, vraja se rupea demult dacă prințul avea curajul să se revolte, dar pentru că a făcut-o acum, nu mai am pretenția să-l iau cu mine. Mi-e de ajuns să fiu invitată la nuntă.

Cei trei au respirat ușurați și s-au îndreptat spre castel ca să înceapă pregătirile pentru nuntă.

Regina: „Ce-ar fi dacă m-aș muta cu voi?”

Prințul și prințesa în cor: „NUUU!”

Regina: „Ce maniere...”

Și trăiră fericiți până la adânci bătrâneți...

Pentru prințese

Aveți grijă să nu vă faceți din soacră un dușman, căci asta s-ar putea să devină o problemă. Bărbații se simt foarte ușor vinovați față de mamele lor, oricât de enervante ar fi ele.

O să aveți mereu de-a face cu ea, așa că încercați să-i explicați cu tact și delicatețe că relația voastră e nu-mai a voastră și că el nu mai e un bebeluș care trebuie schimbat.

Pentru prinți

Mamele știu întotdeauna cum să vă facă să vă simțiți vinovați, chiar și fără să-și dorească acest lucru. Printr-un anumit ton al vocii, un suspin sau un plânset vă dau imediat de înțeles că se simt singure și inutile. Aveți grijă să nu cădeți în capcana manipulării. Viața lor nu trebuie să depindă de a voastră.

38

Te-a părăsit

Draga mea, te-a părăsit.

Este atât de dureros încât nu pot să descriu în cuvinte. A plecat luând cu el bucăți din inima ta.

Sângerezi, simți că te sufoci, nu mai ai poftă de viață; tot ce vrei este să stai în pat și să dormi ca să îți anesteziezi durerea, sau să bei, să fumezi și să iei antidepressive ca să nu te mai gândești.

Ai face orice să dai timpul înapoi și vei face orice să dai timpul înapoi; poate o să-i propui să rămâneți prieteni, încercând tot timpul să-l convingi să se întoarcă la tine, dar asta nu o să te facă decât să te simți mai rău, să-ți pierzi respectul de sine și să te agăți de o speranță deșartă, punându-l pe celălalt în încurcătură pentru că nu vrea să te vadă că suferi.

Fiecare poveste este diferită, și a voastră este cu siguranță unică, dar faptul că a ales să vă despărțiți, oricare ar fi motivul, este un semn că relația voastră nu mai avea niciun viitor, iar dacă insiști să afli de ce, ajungând să-l acuzi că are pe altcineva, să plângi la telefon și să-l bombardezi cu e-mailuri, din păcate, nu o să faci decât să înrăutățești situația.

Nu există o cale de a face durerea să treacă mai repede, pentru că ai nevoie de timp, iar fiecare are ritmul său. Singurul lucru pe care ți-l pot spune este să încerci să nu te mai umilești în fața lui, să nu mai fii agresivă și insistentă.

Cu siguranță, tuturor ni s-a întâmplat să părăsim pe cineva, iar faptul că primeam zilnic mesaje de la el, exclamând

de fiecare dată „Cât de enervant!” înainte să le ștergem din telefon, nu făcea decât să ne convingă că am luat decizia potrivită.

De câte ori am încercat să mă împac cu un fost iubit, am eșuat lamentabil, dar astăzi pot să spun „Mulțumesc lui Dumnezeu!”. În unele cazuri, nu făcuse decât să prevadă sfârșitul firesc al relației, care știam foarte bine că urma să vină, dar eram mult prea dependentă din punct de vedere emoțional ca să accept ideea că o să rămân singură și că n-o să-l mai văd.

În altele, eu provocam despărțirea, și o făceam în toate felurile posibile, căci partea sănătoasă din mine îmi spunea că relația nu mă făcea fericită, dar după aceea îl imploram să se întoarcă, căci partea bolnavă din mine era convinsă că fără el aș fi murit.

Vestea bună este că nu putem muri din așa ceva, chiar dacă simțim ceva asemănător, ci devenim mai puternice și mai conștiente de ceea ce suntem dispuse să oferim și să primim.

Învinuirea nu ajută la nimic. Am iubit, și acest lucru nu ne face decât să ne simțim mândre de noi. De acum înainte trebuie să înfruntăm singure drumul despărțirii, zi de zi, cu pași mărunți și cu recidive minore.

Fiiți îngăduitoare cu voi. Corpul și inima voastră suferă la unison într-un chip îngrozitor, de parcă ați fi pierdut pe cineva drag, așa că nu vă așteptați să vă simțiți bine într-o clipită: un picior rupt nu se vindecă prin puterea voinței, ci are nevoie de timp și de îngrijire.

Cereți ajutor, nu stați singure; înconjurați-vă de prieteni, comunicați, faceți ședințe de terapie, scrieți, plecați în călătorie, încercați orice nu vă face rău.

Am avut odată o relație cu un tip de care eram foarte îndrăgostită. Nu se comporta tocmai frumos cu mine și nu voia

ca relația noastră să fie făcută publică, dar, dincolo de asta, eram foarte fericită!

Nu mai spusese niciodată nimănui „Te iubesc”; după un an, m-am gândit că venise momentul să i-o spun, nu pentru că simțeam că-l iubesc cu adevărat (atât de mare era tensiunea care trona asupra relației noastre), ci pentru că voiam să văd ce efect ar fi avut asupra lui. Mai mult decât orice altceva, era o provocare: cu cât mă dorești mai puțin, cu atât te doresc mai mult.

Așa că într-o seară i-am spus că îl iubesc, și după o lungă tăcere mi-a răspuns „Mulțumesc”, iar a doua zi m-a sunat ca să-mi spună următoarele cuvintele – aceleași pe care le folosește marea iubire a eroinei din *Cercasi amore disperatamente*, ca să le răspund și celor care se întreabă cât de autobiografice sunt cărțile mele:

„Dacă ne culcăm împreună nu înseamnă că suntem un cuplu.”

„Dacă ar fi să construiesc ceva cu cineva, nu aş face-o cu tine.”

„Eu oricum nu te iubesc.”

Nu-i rău deloc, nu-i așa?

Nu poți spune că n-a fost clar.

În alte situații aş fi făcut tot posibilul să aflu de ce m-a părăsit și să-l determin să se răzgândească, dar atunci a fost atât de clar încât mai lipsea să-mi spună că m-a înșelat cu cea mai bună prietenă ca să mă liniștească definitiv.

Timp de o lună întreagă mi-am vărsat toate lacrimile. Mi-a frânt inima. Nu mai mâncam, fumam ca un turc, iar singurul lucru pe care am evitat să-l fac a fost să-l sun: mă simțeam atât de umilită și de rănită, încât până și masochista care eram pe vremea aia n-ar fi îndrăznit să-i dea un telefon.

Până când, luna următoare, de ziua mea, am primit acasă niște flori cu un bilețel pe care scria „De la un admirator

secret". Vă rog, nu râdeți, jur că este adevărat. Nu m-am gândit că ar putea fi de la el, pentru că nu era tocmai stilul lui, așa că mi-am spus că sigur este o glumă. În schimb, pe neașteptate, primesc un telefon de la fostul meu iubit, care îmi urează „La mulți ani!” și mă întreabă dacă în timpul zilei mi s-a întâmplat ceva deosebit, spre exemplu, dacă am primit niște flori.

M-a invitat să bem o cafea, iar eu am acceptat, făcând la început pe încrezuta, dar apoi înființându-mă la el acasă machiată și îmbrăcată la patru ace.

M-a complimentat imediat pentru faptul că slăbisem (puțin îi păsa idiotului că timp de două luni trăisem din lacrimi și nicotină!), mi-a făcut cadou o brățară și mi-a ținut obișnuitul discurs în care își cerea scuze și spunea cât de rău îi pare pentru ce s-a întâmplat, cât de mult i-am lipsit și bla, bla, bla, restul îl știți și voi.

Îmi aduc perfect aminte că am auzit clar și răspicat o voce în minte strigându-mi „N-O FACE!!!” și că am avut sentimentul că ce-a fost mai rău a trecut, că începeam din nou să trăiesc și că nu trebuia să-mi mai pierd timpul cu acea relație inutilă, dar m-am simțit atât de măgulită încât am fost de acord să fim din nou împreună. Bineînțeles că el nu se schimbase câtuși de puțin și că mi-am petrecut următorii doi ani regretând amar nicăgă alegerea făcută.

Dacă m-aș întoarce în timp, m-aș ridica de la masa aia, i-aș da înapoi brățara și aș pleca spunându-i: „Scuze, dar am o viață care mă așteaptă.” În schimb, am făcut una dintre cele mai mari greșeli din viața mea: am pierdut din timpul pe care n-o să-l mai recuperez niciodată, la fel cum n-o să mai recuperez nici primii mei douăzeci și cinci de ani, dar în sinea mea îmi spun că din toate cărămizile pe care le-au aruncat în mine am reușit să-mi construiesc un caracter puternic.

Pentru prințese

Gândiți-vă bine înainte să luați decizia de a vă întoarce la el, chiar dacă plânge sau își smulge părul din cap. Nu o faceți din orgoliu, ci din convingerea absolută că este bărbatul potrivit pentru voi.

Pentru prinți

Dacă v-ați dat seama că despărțindu-vă de ea ați comis cea mai mare greșeală din viață și vreți să fiți din nou împreună, trebuie să vă schimbați cu adevărat, complet și definitiv.